

ikke betænkelig ved. Om der skulde være nogle enkelte Tilfælde, hvor det gik til en anden Side, var vel ikke saa stor en Ulykke. Men Hovedsagen er, at naar Bestemmelsen har været gældende i 3—4 Aar, synes jeg, det er haardt at tage et saa betydeligt Beløb fra dem, som har allermindst.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. M. Hansen: Den højtærede Minister sagde, at det kun var Pensioner og Understøttelser fra 100 Kr. og nedefter, der vilde blive mindre. Dette kan jeg ikke indse. Ved den nugældende Lov blev disse Smaapensioner først sat op til 400 Kr., og derefter fik de 25 pCts Forhøjelse. Derfor vil Understøttelser paa 100 Kr. blive mindre trods Bestemmelsen i § 1, 2det Stykke, om Fire-dobling.

Den højtærede Minister søgte igen at forsvare sin Handlemaade, og jeg tror ogsaa, at det kan lykkes den højtærede Minister at faa saavel Jurister som maaske ogsaa en Del Rigsdagsmænd, der jo beskæftiger sig med Lovgivningsarbejde, til at indse Rigtigheden af, at Rigsdagen, fordi den i 1919 og 1920 har givet en Lov af den Rækkevidde overfor de gamle med de smaa Understøttelser, ikke er forpligtet til at fortsætte dermed, men det vil være saare vanskeligt for den højtærede Minister at faa de vedkommende gamle til at indse Retfærdigheden af, at man her i Rigsdagen kommer med et Lovforslag, der yder en Forhøjelse til alle de gamle med højere Pension — det være sagt under Henvi-sning til, hvad jeg sagde i min første Tale: at jeg ikke misunder de vedkommende gamle denne Forhøjelse —, altsaa, at man her i Rigsdagen kommer med et Lovforslag, der forbedrer Kaarene for nogle af de gamle og gør det ved at tage fra dem, der har faaet mindst. Jeg kan, som jeg sagde før, ikke se rettere, end at man i nogen Grad har forpligtet sig overfor de gamle til at give dem den nødvendige Forsørgelse for Resten af deres Liv, men jeg takker den højtærede Minister for hans Udtalelse om Forhandlingsvenlighed. Det vil da muligvis lykkes at komme til et fælles Standpunkt ved Forhandlingen i Udvalget, saa at vi i hvert Tilfælde kan naa til at sikre dem, hvis Eksistens er afhængig af, at de ikke mister noget af denne Understøttelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

S. C. Nørgaard: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Lønningsudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Motorkøretøjer m. m. i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3845).

Sagen sattes til Forhandling.

Anders Lebeck: Lovgivningen om Motorkøretøjer er paa visse Punkter forskellig i de sønderjydske Landsdele og det gamle Land, og det er for at faa tilveje-bragt mere Ensartethed, at dette Forslag til Lov angaaende Motorkøretøjer m. m. i de sønderjydske Landsdele er fremsat. Det har hidtil været saaledes, at i de sønderjydske Landsdele kunde Biler af alle Størrelser køre paa alle Biveje uden Undtagelse, der var ingen Mulighed for at lukke for dem. Dette er følt som en Gene dernede, og derfor har man ønsket at faa lignende Bestemmelser som dem, der gælder her i det gamle Land. Ønskerne om at faa denne Ensartethed gennemført har den højtærede Justitsminister efterkommet ved at udarbejde det her foreliggende Lovforslag. Jeg takker den højtærede Justitsminister for, at han har fremsat Lovforslaget. Jeg haaber, det høje Ting vil give Lovforslaget en velvillig Behandling og lade det nyde hurtig Fremme.

N. P. Nielsen: Ogsaa jeg kan tiltræde det foreliggende Lovforslag. Jeg vil benytte Lejligheden til at rette et Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister angaaende den Bemyndigelse, der i Motorloven er tillagt Justitsministeren med Hensyn til Paabydelse af Stænkeskærme paa Automobile. Der har været nedsat en Kommission, og denne Kommission har af-